

Nr 177.

Af herr **Linders m. fl.** i anledning af *Kungl. Maj:ts* i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till byggande af vissa fiskehamnar.

I 1911 års statsverksproposition rörande reglering af nionde hufvudtiteln har *Kungl. Maj:t* under nr 58 till bestridande af kostnader för utförande af hamnbyggnader vid Träslöf och Glommen i Hallands län, Grundsund och Hönö-Kläfva i Göteborgs och Bohus län, Kivik i Kristianstads län samt Gislöf i Malmöhus län i hufvudsaklig öfverensstämmelse med af fiskehamnskommissionen uppgjorda planer äskat nödigt anslag. Det gäller här ett »kustförsvar» så behöfligt och berättigadt som något annat.

Då man genomläser fiskehamnskommissionens betydande berättelse, får man ett starkt intryck utaf, att här är om någonsin den snara hjälpen liktydig med dubbel hjälp. Behofven tala sålunda för de af kommissionen föreslagna och förordade hamnanläggningarnes utförande inom en kortare tidrymd än hvad *Kungl. Maj:ts* (första) förslag jämte tillhörande handlingar vid innevarande riksdag gifva vid handen, men då det å andra sidan ej heller synes vara rättvist att, såsom på annat håll åsyftas, söka redan i år drifva fram beslut om ett ökad antal hamnars påbörjande utan berättigad hänsyn till de olika ortsintressena, som dock kommissionens förslag inrymde, så torde emellertid skälen vara bärande nog för Riksdagen att på lämpligt sätt påskynda åtminstone de viktigare fiskehamnarnes iordningställande, i den mån sådant kan ske utan förbigående af svenska entreprenörer och arbetare.

I sådant syfte föreslås,

att Riksdagen med bifall till punkt 58 i årets statsverksproposition rörande reglering af nionde hufvudtiteln jämväl måtte besluta en skrifvelse till *Kungl.*

Maj:t med begäran att i görligaste mån påskynda framläggandet af förslag till utförande af samtliga af fiskehamnskommissionen för *utförande i första hand* föreslagna hamnar.

Stockholm i januari 1911.

Sven Linders.

Olof Olsson
i Kullenbergstorp.

Jöns Jönsson.

Nr 178.

Af herr **Söderberg** i Hobborn, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t*
angående rätt för skogsägare till väg öfver annans mark
för skogsprodukters tillvaratagande.

Det har under senare år klagats däröfver, att svårigheter uppstått för skogsägare att vid afverkningar färdas fram öfver grannens skogs-
mark. Såvidt jag vet, har af ålder gjorts gällande den praxis, att
hvar och en fått fritt transportera sitt virke öfver den andres mark.
Det har endast ifrågasatts att ersätta skadegörelse å växande skog m. m.
för sådan vägs framdragande. Till förebyggande af trassel i detta
afseende har man ock vid afslutning af laga skifte i förening eller
protokoll intagit bestämmelser om, att den ene skiftesdelägaren skulle
ha rätt att färdas öfver den andres skogsmark. Nu har emellertid
klagan försports från vissa skogsägare, som haft sin skog så belägen,
att de varit nödsakade att färdas fram öfver annans mark, de rent af
blifvit förbjudna därtill, eller ock fått betala ett oskäligt pris, för att
erhålla tillstånd att taga sig fram med sina skogsprodukter.

Hvad jag åsyftar är rätten att i nödfall få färdas fram öfver
annans *afrösningsjord*. Det torde bli svårt att tillämpa samma be-
stämmelser i fråga om åkerjord och tomter. I allmänhet torde heller